

A Fővárosi Ítéltábla a Buczkó Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Buczkó Péter ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.r. felperes címe I. rendű és II.rendű felperes neve (II.r. felperes címe) II. rendű felpereseknek a Papp Gábor Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sztanó Judit ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. január 29. napján kelt 22.P.25.809/2014/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy tizenöt napon belül fizessenek meg az alperesnek egyetemlegesen 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket, a további 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felpereseknek a ... internetes hírportálon ...-án megjelent, „... - írta az” című cikkben írtak miatt előterjesztett sajtó-helyreigazítás iránti keresetét elutasította.

Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek egyetemlegesen 20.000 forint + áfa, összesen 25.400 forint ügyvédi munkadíjat.

A le nem rótt 36.000 forint illetékről úgy rendelkezett, hogy a II. rendű felperes 18.000 forintot köteles az államnak külön felhívásra megfizetni, míg a további 18.000 forint illetéket az állam viseli.

Határozatának indokolásában idézte az Smtv. 12. § (1)-(2) bekezdésében, a Pp. 342. § (1)-(2) bekezdésében, a 343. § (1), (3) bekezdésében írt szabályokat, és hivatkozott a PK 12. és 15. számú állásfoglalásban írtakra.

Rögzítette, hogy a perbeli írás lényege szerint az I. rendű felperestől a közigazgatási államtitkár II. rendű felperes férje jelentős állami megbízásokat kapott az elmúlt időszakban, majd a fia lett a jogi

képviselője egy olyan nonprofit kft-nek, aminek a felügyelete a II. rendű felperes alá tartozik. A felperesek keresetükben nem vitatták, hogy ... szoros érzelmi, baráti kapcsolatban áll a II. rendű felperessel és azt sem, hogy a II. rendű felperes fia az I. rendű felperes alá tartozó társaság jogi képviselője lett.

Megítélése szerint - a PK 12. és 15. számú állásfoglalás rendelkezései értelmében - az alperes védekezése alapján eredményre vezetett.

A II. rendű felperes, valamint ... kapcsolatát illetően egyetértett azzal az alperesi védekezéssel, hogy a cikk tartalmát, annak szövegösszefüggéseit tekintve nincs olyan mértékű jelentősége a viszony konkrét, precíz megfogalmazásának, ami a felperesek által kért tartalmú helyreigazítást indokolná. Abban ugyanis a II. rendű felperes érdemben nem nyilatkozott, hogy a közte és a szobrászművész között fennálló érzelmi kapcsolat párkapcsolatinak nevezhető-e. Ennek azért látta jelentőségét, mert a közvélemény szemében a házastársi és az érzelmi, baráti kapcsolat között csak akkor lenne különbség, ha a felperes arra hivatkozott volna, hogy a családihoz közelítő jellegű kapcsolatban állnak, hanem csak szakmai vagy művészeti szempontokból áll közel hozzá A közvélemény szemében ugyanúgy elítélendő az, ha valaki a párjának juttat állami pénzeket, mintha ezt a családtagja javára teszi. Nem értett egyet azzal a felperesi érveléssel, hogy családi kapcsolat esetén a juttatásból értelemszerűen a juttató is részesül, annak okán, hogy a családi kapcsolat jogilag gazdasági közösséget is jelent. Az érzelmi alapú vagy baráti kapcsolat ugyanúgy feltételezhet viszonzást, részesülést. Azt a felperesek nem kifogásolták, hogy a juttatás érzelmi alapon történt állítása valótlan lenne, mint ahogy azt sem, hogy a cikk szerint a felperes férje/élettársa/párja „...úgy kapott jelentős állami megbízásokat az ...-keret terhére, hogy közben az ... vezetésében ül”. A cikk nem utal összeférhetlenségi szabályokra, nem állítja, hogy ezen szabályokat megsértve járt volna el bármelyik fél, pusztán azt közli, hogy az I. rendű felperesi minisztériumtól jelentős támogatást kapott egy olyan személy, aki korábban párjának is nevezte a II. rendű felperest.

A II. rendű felperes fiára vonatkozó állítás tekintetében az elsőfokú bíróság mindkét felperes keresetőségi jogát elfogadta. A sérelmezett közlés helyreigazítására lényegtelen pontatlanság okán nem látott lehetőséget. Függetlenül a csatolt iratokból megállapítható szervezeti láncolattól, a közvélemény szempontjából lényegi közlésnek azt tekintette, hogy a II. rendű felperes fia, ... egy olyan állami szerv cégében kapott állást, amely állami szervnek egyik vezetője az édesanyja. Az, hogy ez az alá-fölé rendeltségi viszony tényleges felügyeletet, utasítási, ellenőrzési jogot is jelent-e a II. rendű felperes részéről fia munkája felett, a cikk lényegi közlései szempontjából nem bír olyan jelentőséggel, ami a helyreigazítást igényelné.

Mindezek mellett az első fokon eljáró bíróság megfelelő helyreigazításnak tekintette a cikk jelenleg elérhető frissített változatát. Nem vitatta, hogy a hagyományos és egyértelmű „helyreigazítás” ténye nem feltétlenül derül ki a frissítés alapján az azt olvasó számára. Az viszont, aki a korábbi változatot is olvasta, valószínűleg tényleges helyreigazításként érzékeli a pontosításokat. Jelenlegi formájában a tárgybeli írás már csak azon a helyen nevezi férjnek ...t, ahol a valós tényközlést „update” formában megteszi, minden egyéb helyen a korábbi „férj” szó helyett az „élettárs” és a „pár” kifejezést szerepelteti. A felperes fiának munkáltatója felett pedig „közvetetten” felügyelőként jeleníti meg a cikk a II. rendű felperest, amely tény valós. Egy ilyen tartalmú írással egyidejűleg a felperesek által kért helyreigazítás közzétételét értelmetlennek találta, ezért a keresetet teljes egészében elutasította.

A perköltség tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. és II. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben kérték az első fokú határozat megváltoztatását és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az első fokú határozat hatályon kívül helyezését indítványozták. Fellebbezési álláspontjuk szerint az első fokú ítélet megalapozatlan és jogszabálysértő, részben tévesen megállapított tényállás alapján helytelen ténybeli és jogi következtetések levonására, a vonatkozó jogszabályok téves értelmezésére került sor.

Megítélésük szerint súlyosan tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra hivatkozott, hogy a közvélemény szemében éppen úgy elítélendő, ha valaki a „párjának” juttat állami pénzeket, mintha ezt kifejezetten a családtagja felé teszi. A cikk lényegi mondanivalójából az következik, hogy saját magát is közpénzben részesíti a II. rendű felperes akkor, amikor a fia és a férje részére állami pénzeket juttat. Önmagában a szoros érzelmi kapcsolat, de még egy nem intézményesített párkapcsolat sem egyenrangú egy házastársi vagy élettársi kapcsolattal, miután mind a házastársi, mind az élettársi kapcsolat a jogi szabályozás szerint nemcsak érzelmi, hanem gazdasági kapcsolatot is feltételez, így közös háztartást, közös gazdálkodást. A hétköznapi ember számára egyértelműen gyanúsabb és erkölcsileg súlyosabban értékelendő, ha egy állami vezetőről azt állítják, hogy a férjének juttat közpénzt. A valóságban jogi szempontból összeférhetetlenség nem állt fenn, az alperesi valótlan közlés esetén azonban akár ez is megállapítható lenne. Erre tekintettel a legteljesebb precizitás nem mellőzhető, tekintettel a II. rendű felperesre, mint minisztériumi vezető tisztségviselőre vonatkozó összeférhetetlenségi szabályokra, ezért irreleváns, hogy a II. rendű felperes nyilatkozott-e a közte és a szobrászművész között fennálló kapcsolat jellegéről. A sajtóhelyreigazítási per célja ugyanis nem e kapcsolat milyenségének a feltárása, hanem annak megállapítása, hogy valótlan-e az az alperesi állítás, miszerint a II. rendű felperes házastársi kapcsolatban áll ...al.

Megalapozatlanul hivatkozik arra is az elsőfokú bíróság, hogy a közvélemény az érzelmi, baráti kapcsolatban állótól is viszonzást, részesülést feltételez, a viszonzás reménye nem azonos a házassági vagyonközösséggel.

Tévesen hivatkozott arra is, hogy a cikk tartalmát, szövegösszefüggéseit tekintve nincs olyan jelentősége a kapcsolat konkrét, precíz megfogalmazásának, ami a kért helyreigazítást indokolná. Azt a felperesek szabadon dönthetik el, hogy egy cikk mely állításait kérik helyreigazítani, ezzel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság megállapításai irrelevánsak.

A perben igazolták azt, hogy a II. rendű felperesnek nincs felügyeleti joga a ... felett. Az alperes tévedése nem minősül lényegtelennek, miután a cikk egésze arról szól, hogy a II. rendű felperes a fia és a férje részére juttat állami pénzeket.

Hivatkoztak arra, hogy a felperesi oldal normaszöveggel igazolta, hogy a II. rendű felperesnek, mint közigazgatási államtitkárnak a ... felett nincs felügyeleti joga, miután a ... felett ezt a jogot a gazdasági ügyekért felelős helyettes államtitkár gyakorolja. Az alperes állítása nem minősül lényegtelen tévedésnek.

Megalapozatlan az az álláspont is, miszerint a cikk frissített változata megfelelő helyreigazításnak tekinthető, az ide vonatkozó indoklás érdemben is megalapozatlan.

A perbeli honlapon elhelyezett „update”, illetve egyéb pontosítások megfelelő helyreigazításnak azért sem tekinthetők, mert formailag nem derül ki az olvasó számára egy későbbi időpontban az, hogy helyreigazítás történt, tehát eredetileg valótlan közlés jelent meg. Ezt lényegében az első fokú ítélet indokolása is elismerte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult. Hivatkozott arra, hogy az adott szöveghelyzetben a kifogásolt közléseknek nincs jelentősége a felperesek

megítélését illetően. Annak van relevanciája, hogy a II. rendű felperes mit állított a kapcsolatról. A párkapcsolat tényét a ...al készített interjú és a Fővárosi Törvényszék hivatkozott tárgyalási jegyzőkönyve alátámasztotta. Megítélése szerint a helyreigazítási kérelem kézhezvételét követően, annak tartalma szerint a helyreigazítás „update” formában megtörtént. Egy ismételt helyreigazítás elrendelése esetén a sajtó-helyreigazítás elveszteni társadalmi rendeltetését. A másodikként sérelmezett rész vonatkozásában nézete szerint már az eredeti közlés is megfelelt a jogszabályi követelményeknek, de a felperesek kérelmének megfelelően a kiigazítás ez esetben is megtörtént.

Az I-II. rendű felperes fellebbezése nem alapos.

A felperesek sajtó-helyreigazítás iránti keresete alapján a bíróságnak a per tárgyát képező, az alperes által frissített cikkben írtakra figyelemmel kellett döntését meghoznia. A tárgybani, ...-án megjelent cikket követően a felperesek helyreigazítási kérelmét ugyan nem jelző, de annak tartalmát átvevő, „update”-ként feltüntetett közlések már nem tekinthetők valótlan, a helyreigazítást megalapozó kijelentéseknek.

Annak a kérdésnek a megítélésében, hogy a II. rendű felperes, valamint ... szobrászművész milyen kapcsolatban áll, az átlagolvasó szemszögéből szükséges kiindulni, aki az élettársi kapcsolatot nem a bejegyzett élettársi kapcsolathoz köti. A perbeli nyilatkozatokból az derült ki, hogy a két érintett között szorosabb érzelmi kapcsolat, valamilyen párkapcsolat jellegű viszony áll fenn. A közelebbi érzelmi viszonyt több peradat támasztotta alá, az pedig, hogy ez a kapcsolat pontosan milyen jellegű, az I-II. rendű felperes megítélése szempontjából lényegtelen. A kereset tárgyává tett cikk azt teszi szóvá, hogy az állami pénzek elosztásában közreműködő II. rendű felperes háttérében fennáll egy ilyen jellegű kapcsolat.

A ... közvetett felügyeletére vonatkozóan a cikkbeli közlés nem tekinthető valótlanoknak. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának a 33/2014. (IX. 16.) EMMI utasításban szabályozott Szervezeti Működési Szabályzatának II. fejezet 11. § b) pontja értelmében a közigazgatási államtitkár irányítja a gazdasági ügyekért felelős helyettes államtitkár tevékenységét, akinek felügyelete alá tartozik a Az idézett jogszabályhelyi rendelkezésre figyelemmel az első fokon eljáró bíróság ezen sérelmezett közlés tekintetében is helyesen döntött a kereseti kérelem elutasításáról.

Mindezen indokolásbeli kiegészítésekkel az első fokon eljáró bíróság álláspontját osztva a másodfokú bíróság az elsőfokú határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta. A jogvitában alkalmazandó jogszabályokat az elsőfokú bíróság teljes körűen ismertette, így azokra a Fővárosi Ítéltábla csupán visszautal.

A felperesi fellebbezés eredményre nem vezetett, így a perköltségviselés tárgyában a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. Az I. rendű felperes teljes személyes illetékmentes, ezért az állam által előlegezett fellebbezési illeték megfizetésére nem kötelezhető, az előlegezett illeték fele része a 6/2986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, 14. §-a alapján az állam terhén marad, míg a további előlegezett illetékrész megfizetésére a II. rendű felperes köteles.

A pervesztes felperesek egyetemlegesen kötelesek viselni az alperes ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési költségét, melynek meghatározására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése alapján mérlegeléssel, valamint a 4/A. §-a alapján került sor.

Budapest, 2015. szeptember 3.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő